Lietas Nr. 128036315
Lietas arhīva Nr. 104AA-0499-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 17.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis B.Geimans,
tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,
izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar SIA "Recruit", reģ. Nr. 50003650621, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 21.janvāra spriedumu,

konstatēja:

2015.gada 18.jūnijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Koordinācijas un kontroles pārvaldes Licencēšanas un atļauju sistēmas biroja vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA820142 par to, ka 2015.gada 18.jūnijā plkst.13.45 tika konstatēts, ka SIA "Recruit" veikals Rimi, Rīgā, Biķernieku ielā 160 apsardzē iesaistīja /pers. B/, kurš nav saņēmis apsardzes sertifikātu, tādējādi pārkāpjot Apsardzes darbības likuma 4.panta pirmās daļas 6.punktā noteikto aizliegumu.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 183.[1] pantā (l.l.24).

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Koordinācijas un kontroles pārvaldes Licencēšanas un atļauju sistēmas biroja 2015.gada 10.jūlija lēmumu Nr.PA820142 SIA "Recruit" uzlikts naudas sods 150 EUR (viens simts piecdesmit eiro) apmērā (l.l.21-23).

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – iestāde) 2015.gada 20.augusta lēmumu Nr.174 iepriekšminētais lēmums Nr.PA820142 atstāts negrozīts, bet SIA "Recruit" sūdzība noraidīta (l.l.7-13).

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 21.janvāra spriedumu iestādes 2015.gada 20.augusta lēmums Nr.174 atstāts negrozīts, bet SIA "Recruit" sūdzība noraidīta (l.l.33-39).

Par minēto spriedumu SIA "Recruit" (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) iesniedza **apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atcelt tiesas spriedumu.

Sākotnēji, sūdzības iesniedzēja apgabaltiesā iesniedza vienu apelācijas sūdzību par trīs Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumiem. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, lai ievērotu tās intereses un izskatītu apelācijas sūdzību lietā Nr.128036315 (1-0010-16), sūdzības lietās Nr.128036315 (1-0008-16), Nr.128036215 (1-0009-16) un Nr.128036315 (1-0010-16) bija jāskata neatrauti vienu no otras, jo tajās konstatētie pārkāpumi saskaņā ar LAPK kvalificējami kā vienādi pārkāpumi, kas tika konstatēti vienlaicīgi, līdz ar to jau sākotnēji iestādē jautājums par konstatētajiem pārkāpumiem bija skatāms vienas lietvedības ietvaros, neatrauti vienam no otra.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka konkrētajā lietā pirmās instances tiesa nav norādījusi faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumu, proti, nav norādījusi pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti. Tiesa spriedumā atreferē visus tos pašus apstākļus un argumentus, kurus sniegusi Valsts policija. Tiesas secinājumi (motīvu daļa) nav pamatoti ne ar vienu materiālo tiesību normu un ir izdarīti bez jebkāda juridiska pamatojuma.

Bez tam ir virkne pretrunu, pretrunas ir gan uz vietas sniegtajos paskaidrojumos, gan pretrunas starp tiem un vēlāk pieteicējas amatpersonas paskaidrojumos. Turklāt, pārbaudes aktos minētie fakti, nav nekādā veidā pierādīti, bet darbinieku iespējamiem paskaidrojumiem piešķirta pierādījumu galvenā loma. Inspektoru konstatētais tiek pasniegts kā pierādījums, kas nav pamatots ne ar kādiem citiem faktiem vai argumentiem. Nav arī pierādīts, ka pieņemot darbā darbinieku ar profesijas klasifikatoru 541404 Apsargs, tam obligāti ir nepieciešams apsardzes darbinieka sertifikāts, jo Ministru kabineta noteikumi Nr.461, kas izdoti 2010.gada 18.maijā "Noteikumi par Profesiju klasifikatoru, profesijai atbilstošiem pamatuzdevumiem un kvalifikācijas pamatprasībām un Profesiju klasifikatora lietošanas un aktualizēšanas kārtību" neparedz apsardzes darbiniekiem pēc klasifikatora koda 5414 obligātu sertifikātu. Tādēļ inspektora secinājumi un apgalvojumi par šāda darbinieka nodarbināšanu neatbilstoši Apsardzes darbības likumam nav pamatoti ne ar pierādījumiem, ne ar pastāvošām tiesību normām.

Tādējādi gan iestāde, gan tiesa savus lēmumus pamato ar faktiem, kas jau pārbaudes laikā tika sagrozīti, jo neatbilst dabā konstatētajam, un kas secīgi noveda pie nepamatota un prettiesiska nolēmuma taisīšanas.

Bez tam tiesa sprieduma motīvu daļā nav vērtējusi sūdzības iesniedzējas argumentus par LAPK 35.panta otro daļu, tas

ir par pārkāpumiem, kas konstatēti vienlaicīgi, tādējādi sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiesa vispār nav vērtējusi sūdzības iesniedzējas argumentus minētajā daļā.

Sūdzības iesniedzēja atkārtoti norāda, ka atbildētāja pieminētajā Augstākās tiesas Senāta spiedumā lietā Nr. SKA-467 ir konstatēti ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, par ko uz vietas ir sastādīti administratīvie pārkāpumu protokoli, savukārt, sūdzības iesniedzējas norādītajā Augstākās tiesas Senāta spiedumā lietā Nr.SKA-217/2009 divu dienu periodā ir konstatēti pārkāpumi, un par to trešajā dienā ir sastādīts viens administratīvā pārkāpuma protokols par vairākiem pārkāpumiem vienlaicīgi.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka ir pārkāptas LAPK 238.[1] pantā noteiktās procesuālās normas par administratīvās lietvedības uzsākšanu, līdz ar to lieta ir izbeidzama. Papildus norāda, ja tiesa uzskata, ka procesuālie termiņi konkrētajā lietā ir ievēroti, izskatot sūdzības ir vērtējami argumenti, ka pārkāpumi konkrētajās lietās ir konstatēti vienlaicīgi, līdz ar to soda mērs bija nosakāms saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, tādējādi arī lietas Nr.128036315 (1-0008-16), Nr.128036315 (1-0010-16) un Nr.128036215 (1-0009-16) ir skatāmas vienoti, ko pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot LAPK 289.[20] panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.[2 1] panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi gan pārsūdzēto spriedumu, gan iestādes 2015.gada 20.augusta lēmumu Nr.174 tiesas kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošus un spriedumā un lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesas kolēģija, saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu, pievienojas iestādes (lēmuma lapas 5-6) un tiesas (sprieduma lapas 12-14) motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība lielākoties satur tos pašus argumentus un motīvus, kuri ir atspoguļoti un izvērtēti rajona tiesas spriedumā, līdz ar ko tiesas kolēģija pievienojas rajona tiesas izdarītiem secinājumiem, un atkārtota sūdzības argumentu un motīvu pārvērtēšana nav nepieciešama.

Par nepamatotu tiesas kolēģija atzīst sūdzības iesniedzējas argumentu, ka pirmās instances tiesa nav norādījusi pierādījumus un argumentus.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ka "Ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams."

No rajona tiesas sprieduma redzams, ka pirmās instances tiesa, izskatot SIA "Recruit" sūdzību par iestādes lēmumu Nr.174, ir vērtējusi pierādījumus, kā arī atzinusi, ka šajā iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešajai daļai pirmās instances tiesa pievienojās iestādes izklāstītiem motīviem un argumentiem. Tādējādi tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa saskaņā ar likumu un pretēji sūdzības iesniedzējas norādītajam, gan izvērtēja sūdzībā minētos faktus un argumentus, gan deva tiem savu novērtējumu.

Tas, ka sūdzības iesniedzēja pauž atšķirīgu viedokli par pirmās instances tiesas spriedumā doto vērtējumu, nevar būt par pamatu, lai atceltu minēto spriedumu.

Tiesas kolēģija nedod vērtējumu citiem apelācijas sūdzībā minētajiem papildus argumentiem, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu, kā arī ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" 61.punktu (iesnieguma Nr.16034/90)).

Tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā nav norādīts neviens jauns apstāklis, kas nebūtu bijis zināms pirmās instances tiesai taisot spriedumu, un SIA "Recruit" pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta par LAPK 183.[1] pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, līdz ar ko rajona tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.[1 2] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[21], 289.[22]pantu Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 21.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet SIA "Recruit" apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis B.Geimans
Tiesnese I.Jansone
Tiesnese L.Kuzmane